

KJØRETØY

Er 5 befal og 25 korp/menige og er inndelt i to grupper: Tungt og lett verksted.

Tilsammen har vi ansvaret for ca. 770 kjøretøy, så til tider har vi mer enn nok å gjøre.

Kjøretøygruppen

1r f.v. Foss, Rogne, Sanner, Sorloth, Jakobsen,

Johansen, Laupstad, Portås,

2r f.v. Gundersen, Juell, Grytbakk, Loken, Lien,

Evensen, Helmersen, Bjørnslett, Tangen,

3r f.v. Nyland, Øren, Nordlien, Varsi, Daffirud.

Bak Stavrum, Sletten.

Ikke til stede: Grøneng, Bakken, Ronning

FOTO: FOSS

LETT KJØRETØY

1 Befal og 7 korporaler/ menige. De har vedlikehold og reparasjoner på alt av P4, Toyota, også lastebiler med kjøleaggregat, samt alt lett ingeniørmateriell.

Dette er et av de mange problembarn som lett verksted har.

FOTO: FOSS

*Jul i prefab 3
F.v Johansen, Varsi, Foss, Nordlien, Grytbakk, Daffinrud, Juell, Gundersen.*

FOTO: FOSS

TUNGT KJØRETØY

2 befal og 15 korp/menige. Tungt har vedlikehold og reparasjoner på alt av tunge kjøretøyer. TRM 2000, 4000, M160 Mercedes og Renaulte trekkvogner. I tillegg har kjøretøy et lakk- og oppretter verksted som har 2 korp/menige.

Sjt Daffinrud og Fenrik Øren kommer kjørende med troppens stolthet «Ståle Krappyl».

FOTO: FOSS

En populær hobby i NMC er Bingo. Jakobsen er en ivrig spiller, men har aldri vunnet. Dette bildet er tatt mot slutten av den harde Jack Pot finalen.

FOTO: FOSS

Rogne er opptatt på lakkverkstedet

FOTO: FOSS

Tungt verksted har også ansvaret for vakthold og sikring av helipad, når det kommer helikopter. Når det er stillingsvakt er stillingen bemannet med 12,7 mm MITR og AG-3.

Rogne og Nordlien oppe i stillingen.

FOTO: FOSS

Dette er den berømte «KØDDEN», som vet å leve opp til navnet sitt.

Spesial seksjonen

Kjell Selenius tar her en pust i arbeidet. Han holder på å skrape av gammel pakning på fuel husety, for han skrur sammen og prøvekjører.

Morten Aae rengjør her en ST-2, der han har full overhaling på den.

Roy Kenneth Morsund gjør ren en Briggs og Stratton pumpe, for han moterer den sammen til bruk.

Her er Eivind Nåsund ferdig med to generatorer som skal monteres på to dieselmotorer.

Fra venstre Roy Kenneth Morsund og Georg Gåssan er her ferdig med monteringen av en Briggs og Stratton pumpe på vannbilen til Ghanbatt.

Fra venstre Erik Greenwood, Odd Gunnar Ingebrigtsen og Nils Eikre. De reparerer en motor som er til NMC leiravdelingen sin blandemaskin.

Georg Gåssan er her på inspeksjon i GHANBATT pos 8-1. Han ser over om tankanlegget og pumpene er i orden

Erik Greenwood en toff kar på inspeksjon i FMR

Her ser vi Geir Arve Hansen i full gang med å reparere en Prototecwica høytrykkspyler.

LAGERTROPPEN

For lagertroppen ble starten på kontingent XXXIV en travel og noe kaotisk periode. Nytt personell, usikkerhet i forbindelse med avvikling av lagertroppen i det Franske Verkstedkompaniet i Naqoura, samt innføringen av mange mer eller mindre gjennomtenkte nye rutiner gjorde ikke bare recapene, men også det nye befalet med de nye «ideene» svært så forvirret til tider. Man fant etterhvert ut at det som trengtes var en innskjerpelse av de gamle rutinene sammen med en del nye.

Deretter fulgte en lang periode preget av enorm delemangel. Mekanikere fra NMC, og andre avdelinger, opp levde stadig vekk å ikke få de delene de trengte til å få bilene på veien. Delemangelen førte til et stort press på lagertroppen. Vi måtte også kunne vise hvor i systemet bestillingene til enhver tid lå. Vi måtte også kunne vise at delene ikke kunne skaffes fra eget lager, lageret i Naqoura, Skroten, eller egne lokale innkjøpere i Libanon eller Israel. Til tross for dette opplevde vi å høre kundene si: «**Ja men jeg MÅ ha delene i dag jeg**»

I begynnelsen av april ble delesituasjonen noe bedre, men den var fremdeles et stort problem. Lagertroppen er kjent for å være en rolig gjeng med stødige karer, sjelden eller aldri involvert i fyll og bråk. Selv om jobben av og til er noe kjedelig, gjør det gode miljøet innad i troppen samt det gode samarbeidet mellom befalet og soldater sitt til at trivselen stort sett er på topp. Bortsett fra uniformen kunne lageret vært hvilken som helst sivil arbeidsplass.

Lagertroppen har i kontingent XXXIV bestått av følgende personer:

Kapt H.A. Hilden	Troppsjef	Korp M. Tunes	Skroten
Fenr Ø. Killingberg	Seksjonsjef lager	Men C. Wennersteen	Skroten
Fenr F. Brodtkorb	Seksjonsjef regnskap	Korp J. Bakmark	Ekspedisjon
Fenr K. Fjerdings	Innkjøper Israel	Men O. Solbakken	Ekspedisjon
Korp P.E. Jensen	Innkjøper Libanon	Men Y. Sætre	Ekspedisjon
Korp O. Lofthus	Regnskap	Men C. Dahl	Ekspedisjon
Men G. Andersen	Regnskap	Men J. Pedersen	Ekspedisjon

I lagertroppen gjør man mer enn å levere ut deler, Her er det inspeksjon av øresvakten til NMC i forbindelse med FC General Trond Furuhovde sin inspeksjon av NMC den 16 januar 1995.

På bilde ses fra høyre f.rekke.

Korp Lofthus, Korp Bakmark, Korp Tunes, Pte Dahl,

2 rekke fra høyre

Pte Pedersen, Pte Solbakken, Pte Sætre, og en Fijiansk gjest Cpl Ulvilakeba.

Morgenmøte i lagertroppen hvor dagens gjøremål blir fordelt.
F.v Fenr Killingberg, Pte Solbakken, Pte Andersen, Fenr Brodtkorb og Pte Sætre.

På «Skrotbakken» er det to mann som råder. Det er Korp M. Tunes, som er på lastebilen og Pte C. Wennersteen, i hjullasteren.

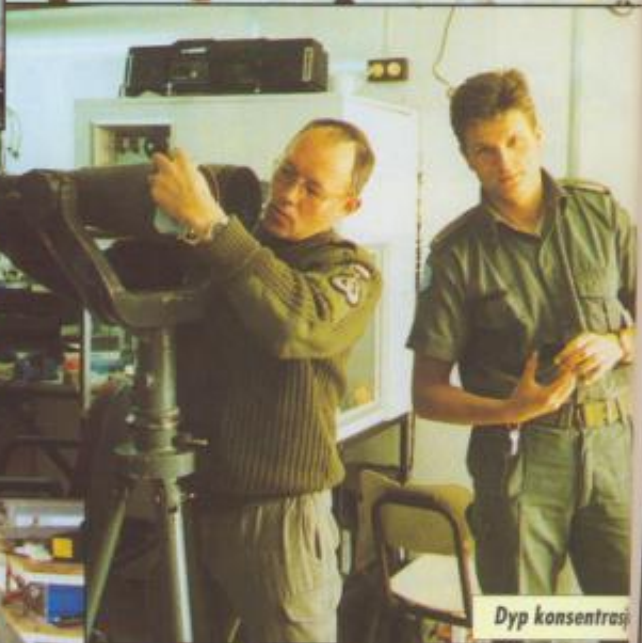
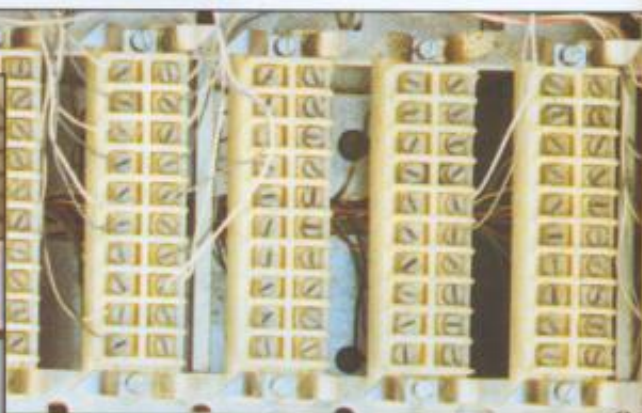

Innimellom kontorarbeid og utlevering av deler slår også troppsjefen et slag for å få tett tak på lageret.
Her er Kapt H.A. Hilden i sammen med Pte Pedersen.

HØR ETTER, HØR ETTER. DETTE ER SAMBANDSTROPPEN!!!

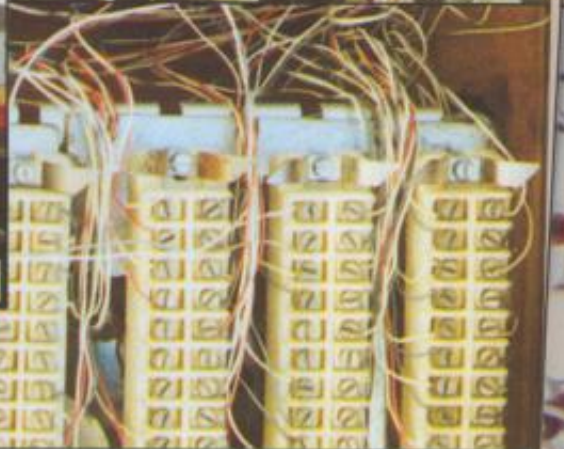
Sentralborddamene

Dyp konsentrasj

Bolle !

Hør etter, hør etter. Hvem har vel ikke hørt den tidligere. Personene bak disse ordene er vekslergutta eller «opskongene» som de liker å kalle seg. Foruten det å fremelske sine dype følelsesladde stem-

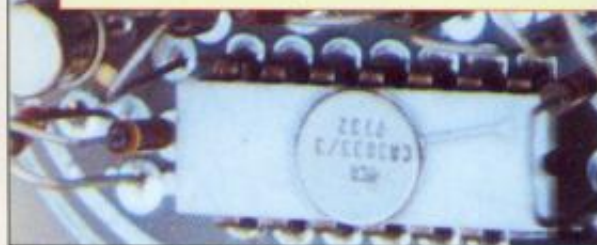
mer over høyttalerne, så har de faktisk kontroll over de fleste av samband og informasjon i Camp Scorpion. På sambandsverkstedet jobber resten av troppe. HSI er arbeidsoppgavene mange og varierte. Telefonstær

1 rekke f v. Fenr J. Thingbo, Fenr. K. Nomeland, Kapt M. Langaas, Fenr H. Dragnes, Fenr K. Styrvoll, Fenr K.G. Nilsen

2 rekke fv. Fenr A. Stiansen, S.E. Bjørnsen, R. Østvik, Fenr T. Herfjord J.P. Bjørnerud, P.M. Gove, G.O. Sandoy, J.P. Wiborg

3 rekke fv. J. Angvik, S.E. Nielsen, V. Nicolaisen, J.I. Henriksen B. Anderson, B. Grønseth.

radioer, satellitnavigatorer, radarer, interkomutstyr i SISU, kikkerter, lysutstyr og lysforsterkningsutstyr står formelig i kø for å bli reparert. Sambandstroppen

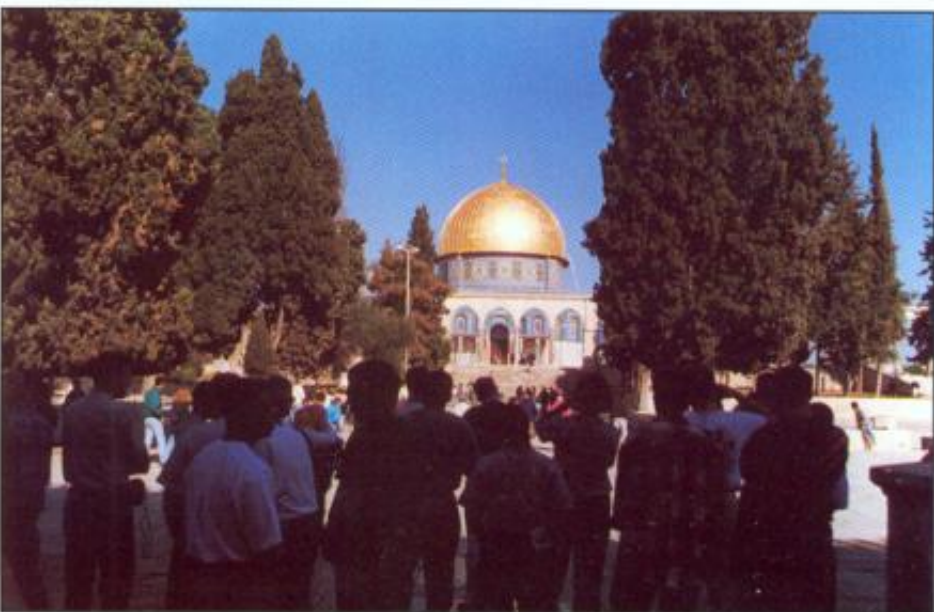
har i tillegg ansvaret for inspeksjoner og instruksjoner på det meste av sambands og overvåkingsutstyr i UNIFIL AO.

«Jesus er litt moro derell!» Just preker og forklarer på Genesaret-sjøen for en svært lydhor forsamling.

«Fotobatt» på tur! Alt skulle fotograferes, om det så var noe så simpelt som et gateskilt.

På hellige steder i Jerusalem.

På reise i Midt-Østen

En god grunn for å reise til Libanon er at det gir anledning til å se seg om rundt i Midt-Østen og til å lære eller repetere litt historie. I så måte var Prestetur noe av det lureste en kunne melde seg på. Og det var mange som benyttet anledningen til å følge Just rundt i Israel på en 60-timer.

Turene ga et godt overblikk over det gamle Israel, selv om det til tider ble litt hektisk. Inn i bussen, ut av bussen, ta bilder, spise, ta flere bilder, mer busstur. Så om kvelden var de fleste godt slitne, men ikke mer enn at utelivet i Jerusalem skulle prøves. Noen prøvde mer enn andre, men Just er en grei kar så hvis man stillte presis på bussen neste morgen, uteble den moralske pekefingeren.

Vi fikk sett og opplevd det meste; Dødehavet, Masada, Nazareth, Betlehem, Jericho og Jerusalem. Der ble det tur i Gamlebyen og besøk på Holocaust-museet. Et besøk som gjorde sterkt inntrykk på de fleste.

Å beskrive denne turen er umulig, det var for mange inntrykk i løpet av kort tid. Men turen var gøy, lærerik og ga god anledning til å bli kjent med andre i bataljonen som man ikke omgikk til daglig.

Forsvarsjefen kom besøk og fikk oppleve at FN-tjeneste ikke bare er syden-færie.

Det samme opplevde Force Commander da han kom til 4-7 lagsleir for å se patroljedemo.

Her er det den britiske FN-ambassadøren som har ankommet og blir geleidet av Bn-sjef rundt på Falkehøyden sammen med deputy Force Commander og følge.

Vi fikk mange besøk.....

I løpet av de seks månedene vi var her, var det mange som var interessert i å besøke oss. Generaler og dets like kom på rekke og rad for å inspisere oss, skrive rapporter og forhåpentligvis skaffe kontingent 100 eller deromkring bedre utstyr.

Gjevst var selvfølgelig besøket fra forsvarssjefen, general Arne Solli. Han ankom den dagen vi hadde det desidert dårligste været i hele kontingenten. Heldigvis for han, så hadde han vært her før, for tåka og snøværet ødela alle muligheter for å få sett seg rundt.

Men han fikk iallefall tid til litt kaffe og en røyk sammen med gutta (og jentene) på uteposisjonene.

Forcecommander, generalmajor Trond Furuhoide var også på besøk og ble tatt godt imot. Det spørres om den nye FC vil bli tatt imot like bra.

Den andre gruppen av besøkende som trengte seg på var journalistene. De oppførte seg som regel pent og ga oss en liten anledning til å vise oss frem. Av og til resulterte besøkene også i hyggelige oppslag hjemme i Norge. Vi fikk til og med flere minutters oppmerksomhet på TV2 nyhetene.

Ellers var det mye fint folk på besøk, charge d'affairs i Beirut, ambassadører, feltprost, regjeringsadvokat, m.m.

Men det mest populære besøk, nemlig IRMA 1000 er omhandlet på egen side, for det var et besøk som ga oss full uttelling, både her nede og i den oppmerksomhet vi ble vist på PeTre hjemme i Norge.

Tekst: 2.Lt. Erik Wale Pio 34

Forsvarets Forum var også på plass da det ble «clash» i 4-13CP. Her fotograferes det ivrig mens støttepatroljen går i stilling.

Oberst Skarland blir intervjuet av Fredrik Gresvik fra TV2 med PIO-ass Hans Olav Kirknes som medhjelper.

FORCE MOBILE RESERVE

TROPPSJEFEN HAR ORDET

Når vi nå ser tilbake på de månedene vi har tilbrakt sammen, må jeg si tiden har gått utrolig fort. «Det er fælt så tida går når en har det moro», som det heter. Om vi ikke alltid har hatt det like festlig, så er mitt inntrykk at vi ihvertfall har trivdes veldig godt i lag. Vi har vært et meget godt team både sosialt og operativt. Grunnlaget la vi på Sør Gardermoen i Nov. 94. Jeg må takke FN-avd. FDI 4/ IR 4 for å skaffet til veie så mye bra mennesker, som vi i fellesskap formet til en tropp med riktige holdninger, nødvendige ferdigheter og kunnskaper.

Forberedelsesperioden i Norge ble godt utnyttet. Alle stod på for å bli godt nok forberedt. Dette skulle være en fredsbevarende operasjon, FN-bataljonen vektla derfor ikke rene stridsmessige ferdigheter på samme måte som oss i FMR. Vi trente derfor opp i mot de verst tenkelige situasjoner, som å risikere direkte ildstrid med ymse grupperinger. FMR er UNIFIL's utrykningstyrke under Force Commanders kommando, og skal på ordre forsterke enhver enhet i Unifil i.h.t. mandatet. Som UNIFILs knyttneve skal vi komme bataljonene til unnsetning.

Med de oppdragene vil lærte at FMR hadde, og hva vi skulle være i stand til, samt med tidligere kontingenters opplevelser friskt gjenfortalt, satte vi igang med stridsteknikk enkeltmann. Deretter videre med stridsteknikk lag, lån av MILES- system og M-113 vogner fra Trandum. Andre høydepunkter: Patruljeskyting nærstrid, patruljeteknikk og oppklaringsøvelse i forbindelse med øvelse «Litani», skyteuke på Steinsjøen med påfølgende «mini-stridskurs» øvelse.

Hovedstyrken roterte 5. des 94. Troppens recaper må ha ros for meget god mottagelse! Vi følte oss hjemme etter kort tid og integreringen gikk smertefritt, både sosialt og også operativt. Recapene ledet an i øvelsene og lærte oss det som var vært å vite om FMR; - driller og taktikk. Etter en ukens tid var vi operative og fikk overrakt FMR- snoren i rødt, hvitt og blått.

Med syv nasjoner, fordelt på fire tropper, ledelse og administrativ seksjon, virket campen til å begynne med som «Jurassic Park». Etter hvert så vi et system i galskapen og lærte de andre nasjonene å kjenne og hvordan vi best mulig kunne operere sammen.

Enhetene i leiren er: Nor-, Ghan-, Irish-, Fiji-, Fin- og Nep- platoons; Irish/ Ghan- ledelse og adm.- seksjon, med Polish supply. Tilsammen 172 mann, «Different Colours- One SISU»; under ledelse av Oblt. *John Kelly*, ire. Han har gjort en beundringsverdig innsats for avdelingen med tanke på samkjøring av troppene, slik at evt. etniske og kulturelle motsetninger er underordnet fellesskapet og våre felles mål.

Åpningstempoet vi hadde på Sør Gardermoen har avtatt noe. Det må tilskrives beredskapssituasjon og oppdragsformulering. Rutinepatruljer i bataljonene har det blitt mange av, og vi er godt kjent i UNIFIL AO. Operativ trening og skytebanetjeneste har vært gjennomgående hele kontingenten for å holde akseptabelt nivå. Det å måtte holde seg i leiren, - forberedt til utrykning på kort varsel, er vel det som tærer mest på psyken. Men dette må vi leve med, for å kunne være på pletten når det trengst.

Når jeg innledningsvis nevnte at vi ikke alltid har hatt det like festlig, tenkte jeg på de skarpe situasjonene vi har hatt. Ingen ønsker seg skarpe situasjoner som i værste fall ender med egne skadde/ drepte. Jeg husker hvor stille det ble i vogna under TURN-OUT til Nepbatt/Yatar, når jeg meldte at vi skulle «go into the position and deal with the situation»; hvor 18 bevæpnede Hizballah- krigere hadde forskanset seg. Jeg husker også troppen utgruppert på «Hizballah Highway» - under direkte beskytning fra AE. Troppens stridsmessige opptreden, og det at samtlige holdt hodet kaldt og fulgte ordre når det var kritisk, tilskriver jeg våre gode forberedelser og samkjørte driller. Ildåpen har også gjort sitt til at vi har blitt enda bedre sammensveiset.

Det har vært en glede og en ære å tjenestegjøre i en så bra tropp. Jeg er trygg på og stolt av at dette er en tropp jeg «kan dra i krigen med». Dere som skal tilbake til det sivile liv, - alt vel for fremtiden og lykke til! Det å ha tjenestegjort i denne avdelingen er et kvalitetsstempel i seg selv. De livserfaringer og egenskaper dere har tilegnet dere i Norplatoon/FMR, vil dere kunne ta frem igjen og få bruk for ved senere anledninger i livet. Vi andre som blir i enda en kontingent skal prøve å lage en kopi av den gamle troppen og alt det den stod for av kvaliteter.

STÅ PÅ KARER !!

Stein Berge
Rittmester
sj Norplatoon/FMR

«Da John Wayne møtte Guds parti»

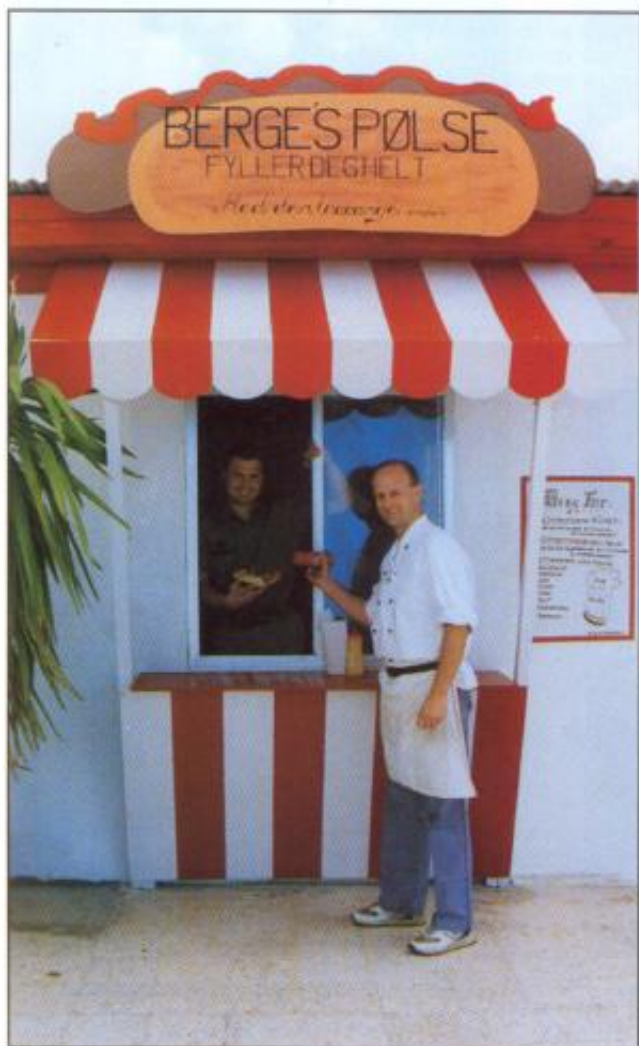
Den enkeltstående hendelsen som har gjort mest inntrykk på oss i Norplatoon/FMR, er episoden den 5. februar da John Wayne møtte Guds parti (dvs. Hizballah) på «Hizballah Highway». Norplatoon var på patruljeoppdrag i Ghanbatt, hvor nevnte Highway er lokalisert. Dette er en yndet innfartsåre for Hizballah inn i Irishbatt, derav navnet.

Dagen før hadde en FMR-patrulje (Fin/Nep-platoon) blitt truet av Guds parti der, og det ble avfyrt flere byger med AK-47 over hodet på dem, for å skremme. Hizballah liker ikke innblanding i det de ser på som «private saker», som f.eks. å ta ymse DFF posisjoner under ild. Det var derfor med en viss sitrende spenning at Norplatoon kjørte ut med tre SISUer og 20 mann. Vel fremme lastet vi ut og etablerte en mobil CP. En svart pick-up med to menn iført AK-47 og Motorolaer, høy moral og lav frekvens, gikk motstrebende med på å flytte seg, slik at FMR kunne etablere seg. En hvit Volvo med flere av

«Guds Menn» ankom åstedet. 5 minutter senere, kl 13.50 ble det avfyrt ei 10-skuddsbyge over de norske hodene. Noen minutter seinere tok to menn kontakt med patruljen, og ville vite hvorfor FMR patruljerte dette området? Hvorfor de ikke avpatruljerte en annen dal i stedet og observerte israelsk aktivitet? og hvor lenge patruljen ville bli i området??!

Rittmester Berge svarte han hadde ordre om å sette opp en mobil CP der, og at patruljen vil bli der til man fikk ordre om å dra. Guds menn repliserte at dette var «NO GOOD». Berge informerte dem om at de kunne bruke veien, men at bilene ville bli sjekka av UN. Tydelig misfornøyde dro de seg tilbake i retning Kirbat Silm, etter å fastslått at «this is our country – not UNs country». Rittmester Berge på sin side slo fast at «you don't fuck with John Wayne». Øyeblikkelig kom det ei 10-skudds byge over SISUene fra et hvitt hus ca. 200 meter bortenfor. 3 minutt senere slo ca. 40 skudd ned vel 10 meter fra

FMR-personell, og minuttet etter kom nok ei byge som slo ned 2 meter foran SISUene. FMR ops og Ghanbatt ops ble hele tiden holdt orientert om situasjonen. Berge anmodet nå om tillatelse til å dra seg ut av området, ettersom det begynte å bli hett rundt øra, selv for John Wayne. CP'en ble stengt, og personnelet lasta opp. Mens dette pågikk ble det avfyrt flere skudd (ca.20) som slo inn i siden på den ene sisuen. Et ukjent objekt, sannsynligvis RPG, slo ned 30–40 meter fra SISUene. Patruljen satte da klokkelig i marsj, etter at UNIFIL OPS hadde beordret uttrekking. Patruljen kjørte til Kirbat Silm, snudde og returnerte for å hente CP materiell som var blitt etterlatt i «kampens hete». Denne gangen ble vi ikke tatt under ild. Vi returnerte deretter til Ghanbatt pos. 8-11, hvor det var debrief. Vi fant 16 innslag av skudd/rikosjetter i siden på den ene SISUen. Men – og det var det viktigste – ingen personellmessige skader.

Rittmester Berge serverer pølser til kokk Jan Granneman. Egen pølsebod – en drøm har gått i oppfyllelse.

NorPlatoon i fest og glede

Selv om ordet fest kan romme så mangt når sporten utøves av soldater, så er en fest et avbrekk fra hverdagen og en sosial sammenkomst. Den blir et pusterom som gir fornyet energi når hverdagen igjen innhenter oss.

Hos oss så har vi hatt flere vellykkede fester og sammenkomster. En gjenganger her har vært god mat, gjester og godt humør.

La oss starte med begynnelsen. Først kom kokken vår, Jan Granneman, så kom den gode maten. Vaffer, pizza og ferske boller begynte å dukke umotivert opp i baren på kveldstid og gjorde at flere og flere fikk behov for å starte med fysisk trening. Julen ble i så henseende ikke noe unntak.

Julaften ble det servert risengrynsgrøt til lunch, før troppen dro ut til Finbatt på patrulje. Etter juleribba, medisterpølsene og medisterkake-ne samlet vi oss i baren og ventet på julenissen. Og selvfølgelig dukket han opp med pakker til alle.

Ettersom vi bor i en leir med mange nasjoner, var det lagt opp til en felles samling kl. 2359. Det var bibellesing, julesalmer og levende lys. Vi dramatiserte og sang «På låven sitter nissen», og fikk applaus, selv om «budskapet» neppe ble forstått av alle nasjonene. Kvelden ble avsluttet med varm kakao i matsalen til akkompagnement av ghanesernes trommer og sang.

2. Juledag ble julens høydepunkt. Med gjester fra BMR og NMC var arrangementet å regne som et godt norsk julebord. Ingenting manglet og det ble en fest vi pratet om lenge. Ord som «utvidet bartid», «soft» og «rævkrok» fremskaper vel minner hos de fleste.

Nevnes må vel også grillaftenen med gjester fra NMC. Og la det være sagt – uten NMCs hjelp og ansvar for mat hadde dette ikke latt seg gjennomføre. Norske pølser ble fortært med glupende appetitt. Disse ble servert fra «Berges pølsebod» under mottoet «Berges pølser fyller deg helt». For en gangs skyld holdt reklamen stikk, og alle ble mette. I Norplatoon har vi strenge alkoholregler av beredskapsmessige årsaker. Dette gjør at det ikke alltid er like enkelt å finne rom til å arrangere fester med gjester. De vi har klart å arrangere har vært fine avbrekk fra hverdagen. Uten god mat og drikke duger heltene ikke.

Takk til Jan Carl Wilhelm Granneman og alle hans medhjelpere.

Feltskjorte og havrelefse

Leiren vår «Camp Grotle», ligger ved Qana i Fijibatt. Den er oppkalt etter nordmannen Arild Grotle som omkom i en SISU-ulykke 13. februar 1989. Det er en internasjonal leir med egne forlegningsområder og med felles matsal. Tjenestemessig opererer vi som en ren Norsk tropp, men må være forberedt på å samarbeide med de andre nasjonene.

Dagliglivet består ikke bare av patruljer. Vi har selvfølgelig vakter eller leirtjenester som vi må utføre for å holde dagliglivet i leiren igang, hver 4. dag. Dette innbefatter leirvakt, vask av matsalen, vannkjøring, søppelkjøring, vask av trimrom og offiserstolett. Dette beskjeftiger 15 personer mer eller mindre hele dagen. I tillegg stiller vi 2 kelnere i Offisersmessa hver 6. uke.

Den norske troppen har egen kokk.

Han inngår i det internasjonale miljøet på kjøkkenet. Vi stiller også to mann på Commcen (Communication Center), hvor de betjener sambandet. De kjører også den daglige postruta til Naqoura. Offiserene er daghavende med jevne mellomrom. Det innebærer bl.a. å inneha det overordnede ansvar for den operative situasjonen i, samt føre tilsyn med at drifta av campen går i orden.

Info innhentes på Commcen, og danner grunnlaget for den daglige morgenbriefen.

Slik går dagene i FMR. Beredskap,

patruljer i UNIFIL AO, leirtjeneste og trening. Vi har ingen spesiell fridag i FMR, men det blir da tid til litt solingstjeneste og handleturer.

Dette er ikke fra «Hizballah Highway», men fra en san-ovelse i NORBATT.

En litt molefonken Dahl har sambandsvakt.

* SAGT – MEN IKKE GLEMT *

Her følger en liste over noen av de mest minneverdige ord og uttrykk som har fulgt oss gjennom kontingenten. De er spredt utover et vidt spekter, fra de mer underfundige, filosofiske uttalelsene; til de mer generelle betraktningene av hverdagen i Norplatoon/FMR.

Rittmester Berges udødelige:

Dill-dall pompen

... og andre lure triks i ludo

Laste inn m/høyt pågangsmot og dårlig vurderingsevne

Her går det unna, Gunnar

Typisk troppsass-jobb

Den udugelige

Negerkongen har bestemt ...

eg knuser deg ihvertfall i rævkrok, Haugen!

Jeg er 9.klasse-mester

Grising

Møt bak aggregatskuret

Don't fuck with John Wayne

Formann Nyhaug i støtet:

Ja, «Miller», det er lettøl

Fælendes fæl

Jeg gir nå balla

... og alt er på skinner

Adm. og dill

Neri kjerra her

Stå hest.

– Unødvendig byråkrati

– Høydetagning på lavt nivå

– Om fenrik Arnestads holdning til prestebesøk & skytebanetjeneste

– Raskeste form for uttrykning

– Kronisk papirarbeid-fobi

– Troppsassen

– Møtereferat fra NK FMR (Ghana)

– 5 sekunder før ribbeinet brast

– Dersom noe skal dokumenteres

– Kirurgi utført med grov redskap, f.eks MG-pipe

– Operasjonssalen

– Advarsel utstedt på «Hizballah Highway», 10 sekunder før det begynte å smelle

– Klassifiserings-sertifikat utstedt på sviktende grunnlag

– En ekstrem-kvalitet

– Manglende interesse

– Ting som går i orden

– Plunder og heft

– Posisjonsangivelse

– Ingen bevegelse

17. mai i Libanon

Vinterkontingent i Libanon er spesiell. Mange opplever for første gang å feire jul, nyttår, påske og 17. mai i et nytt land og en ny del av verden. Høytider vi har gammel tradisjon for å feire, får en ny dimensjon og mening etter å ha opplevd omgivelsene og situasjonen her i Libanon. Å stå portvakt på Falkehøyden 1. påskedag, og se mange BK-nedslag i Marjayoun, gjør unektelig varig inntrykk. Gleden over å leve i et fredelig Norge blir langt større. 17. mai ble en solrik og varm dag. Norbatt-soldater vandret sammen med libanesiske barn ifra Nordic Plaza og ned til Steinmyra, alle mens vi svingte det norske flagget høyt i lufta. Vi får håpe at den unge generasjon i

Libanon også i nær framtid kan feire sin nasjonaldag i frihet og glede. I anledning dagen talte også vår bataljonssjef Oberst Skarland og bataljonsprest Just Salvesen. Begge minnet om hvor privilegert vi er i Norge som kan feire en slik dag på den måten som vi bruker å gjøre, og at det ikke er mer enn femti år siden et okkupert Norge ventet på sin frihetsdag igjen. Vi må ikke glemme fortiden i gleden over nåtiden og framtiden. Å oppleve libanesernes glede over at vi har en slik dag å feire, vil vi huske lenge.

**Tekst: CPL Hans Olav Kirknes
PIO-ass 34**

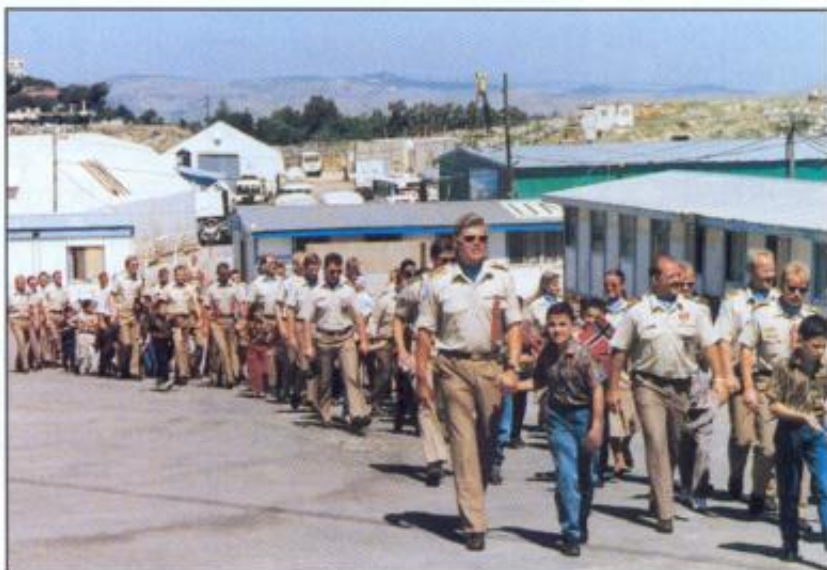
17. mai-toget nedover Ebel es Saqi.

Bataljonssjef Eirik Skarland og S-4 Major Maudal feirer med glede grunnlovsdagen.

Barn fra Ebel es Saqi med norske flagg.

Sjef, Oberstløytnant Eriksen og NK Major Tveito leder 17. Mai-toget. NMC har som tradisjon å få besøk av barna fra barnehjemmet i Tibrine.

TAKK FOR INNSATSEN NORBATT XXXIV

Det er alltid vemodig å si takk for samarbeidet, innsatsen og kameratskapet til de av dere som ikke fortsetter inn i neste kontingent.

I NORBATT er alle oppgaver like viktige. Det være seg de som går patruljer nede i Litanidalen, de som opprettholder sanitetsberedskapen i Santroppen eller de som sørger for å understøtte oss for å kunne klare oppgavene. Det er med stor tilfredshet jeg registrerer at kontingenten har håndhevet mandatet med fasthet og at vi har tillit blant partene og sivilbefolkningen. Den sikreste sikkerhetsgaranti vi har er at vi er profesjonelle slik at partene har tillit i det vi gjør. NORBATT har denne tilliten. Dette skyldes ikke minst den enkeltes innsats og forståelse for hvordan mandatet skal løses i en for NORBATT vanskelig situasjon uansett grad og rang.

Vårt bidrag til å skape stabilitet og ro i området krever årvåkenhet, tålmodighet, stor arbeidsinnsats og forsakelser. Likevel er tjenesten lærerik og interessant, samt at den gir oss erfaringer som er verd å ta med seg videre.

For oss alle ble avslutningen av kontingenten trist gjennom Fenr Ferdinandsen tragiske dødsfall. Vi i bataljonen vil alle minnes henne som en av de som ga alt for fredens sak i Sør-Libanon. Vi glemmer deg ikke, Ellen!

NORBATT XXXIV er når dere får denne boken historie og NORBATT XXXV en realitet. En spesiell hilsen til dere som fortsetter inn i en ny kontingent.

Det er med ærbødighet jeg sier:

Takk for innsatsen, viljen og evnen til løse oppdraget i fellesskap. For meg har det vært en ære å være deres sjef. Lykke til i fortsettelsen på deres hjemsteder!

La oss til slutt enes i en hilsen om de beste ønsker for den nye bataljonen som har avløst dere som nå er hjemme.

Eirik Skarland
Oberst II
Sjef NORBATT XXXIV

Staben

Staben er Norbatts hjerne og sørger for at maskineriet fungerer velsmurt til alle døgnets tider. Staben er en samling beskjedne og rolig mennesker som sjeldent lar sitt stemmenivå stige over stille hvisking. Her kommer en liten presentasjon av alle (de fleste, for noen har sneket seg med i andre avsnitt) de vennlige sjeler som har brukt det siste halve år på å produsere papir samt pleie det gode forhold til våre hardt arbeidende soldater og til den ikke alltid like effektivt arbeidende UNIFIL stab.

Liggende foran; Major Ketil Havaas (S-1). Ellers fra venstre; Cpl Kurth Høgen (I-ass), kaptein Odd- Birger Odinsen (Velferds-off), kaptein Jan Inge Hansen (ass S-1), Lt Ine-Lill Hjelm Gabrielsen (I-off), Cpl Hans Olav Kirknes (PIO-ass), Cpl Geir Tore Gulla (Reise-ass), fenrik Erik Wale (PIO), Lt Carl Otto Seljelid (ass velf-off), major Just Salvesen (Prest) og Lt Peter Due (Reise-off). (Foto: Frank Bang-samb.)

S-1 seksjonen

S-1 seksjonen er personellseksjonen og kjennetegnes ved at ingen arbeider med det samme. Men blir du bedt om å reise dit pepper'n gror, så er det denne seksjonen du skal kontakte. S-1 ser på det som en personellsak, reisekontoret skaffer de gunstigste billettene, idrettskontoret gir det nødvendig trening før avreise, velferdskontoret sørger for underholdning underveis, PIO orienterer deg om den politiske situasjonen på stedet og presten tilgir dine synder når du kommer tilbake.

S-5

S-5, Major Sven Marius Urke er legal advicer og tar seg av kontakten med de sivile. Hvilket ofte består i å ta i mot krav når Norbatt har svidd av oliventrær, skutt hull i vannledninger eller kjørt på Mercedesen (som selvsagt var i perfekt teknisk stand) med Sisu. I sitt lille hus på utsiden av porten har han sammen med sine tolker tatt seg av all vår kommunikasjon med den lokale befolkning.

PA

Lt. Rune Rasmussen er sjefens personlige adjutant og bataljonens mest ivrige tennisklasser. Rune klarte å holde kontroll over seg selv og sjefen i 12 måneder, en sterk prestasjon. Men noe godt ventet hjemme i Norge, en kvinne!

NK

Nestkommanderende i Norbatt er oberstløytnant Jan Thorsvik, en mann som ikke bare har grønne klær men også grønne fingre, slik vedlagte bilde skulle vise. Ellers setter han stor pris på klassisk musikk og en god bok i ny og ned. Thorsvik løper også ca. 2000 mil i teigen pr. uke

ING-off

Ingeniøroffiseren vår, major Knut Jørgensen, har ansvaret for å bygge opp posisjonene våre, og i det siste; rive de ned igjen. Norbatt har tatt konsekvensen av at en uttrekning kan skje i nærmeste fremtid og har derfor fjernet gamle CP og OP som er blitt overflødige.

Funderinger over S-3 seksjonen:

Det er S-3 seksjonen som har ansvaret for den daglige kontakt med IDF og DFF samt UNIFIL OPS, samler og systematiserer informasjon mottatt fra utekompaniene og sender den videre til UNIFIL OPS. S-3 seksjonen skal på vegne av bataljonsjefen ha oversikt og kontroll på alle operasjonell aktivitet innenfor NOR-BATT AO og har dessuten ansvaret for utdanning og øvelse av personell.

S-3 seksjonen er bataljonens operative hjerne. Dette faktum er like ubestridelig som det faktum at seksjonen består av bataljonens operative åndselite og den militære creme de la creme av bataljonstaben. Den operative såvel som åndelige leder av seksjonen er selveste S-3, en høy og mørk major ved navn John K. Sigvartsen. Major John har sko størrelse 45. Dette lar han aldri sine undersåtter i seksjonen glemme. Det finnes også en Ass S-3 ved navn. Stig Mikalsen. Kaptein Mikalsen er cola-holiker og har et daglig konsum av colabokser i størrelsesordenen ett dusin.

Ellers formelig vrimler det av politi i seksjonen. 3 av VO'ene representerer lovens lange arm i det sivile, nemlig Nordli, Øfsti og Larson. Nordli er en mann i sin beste alder. Det var han også i kontingent II.

Øfsti er en gammel, krokrygget oppklaringsmann med et utseende som er til forveksling lik en Hizballah-kriger. Larson, eller «unge og lovende» som han liker å kalle seg, er politimann på Stovner og

bærer preg av det. I tillegg til disse lugubre politi-løytnantene drives OPS'en av løytnant Schaatun og kaptein Karlsen. Schaatun er en lidenskaplig psykoanalytiker og bruker alle sine nattevakter til å psykoanalysere sine OPS-asser på ulastelig Queen's English. Når dessuten Schaatuns sans for humor er mildt sagt en smule morbid, kan

ingen klandre OPS-assen for at de vegrer seg for å være alene med Schaatun på nattevakt. Kaptein Karlsen er en uforbederlig narsisist som absorberer utrolige mengder ultrafiolette stråler med den ambisjon å få re-kap i GHANBATT. Med slike tvilsomme yrkesgrupper som politi og militære representert i OPS'en er det en guds lykke at den i tillegg er bemannet med OPS asser/oppassere som er

habile sambands gutter med en intelligens-kvotient som det er vitenskapelig bevist overgår alle andre i det norske forsvaret. MIO-gutta, Kaptein Traagstad og Fenrik Lind, opererer under dekknavnene «Erik-MIO» og «Tolken-Kjell» som i egenskap av bataljonens etterretningsagenter må skjule sin identitet av hensyn til egen sikkerhet. MIO er en arbeidsnarkoman av de sjeldne som lever og ånder for MIO-jobben. Dette til stor fortvilelse for den late tolken som liker å slumre i siestaen og stjele mat fra Karlsens kjøkken. Ellers bør det nevnes at S-4 har måttet bestille et ekstra

Hercules-fly for å frakte hjem all re-kap bagasjen til Erik-MIO som inkluderer sovjetiske spetznas feltpyjamaser såvel som ca. treogtjue tonn med kjenningsbøker. Who said the cold war is over?

S-3 seksjonen ønsker å takke alle i kontingent XXXIV for et godt operativt samarbeid.

Major Kjell Maudal og kaptein Dagfinn Rath styrte S-4 seksjonen med myndig hånd. Det vil si når major Maudal ikke hadde sine «magiske minutter» på Radio Norbatt og prøvde å spre glede (og litt interesse for klassisk musikk) med sine jevnlige program.

S-4 seksjonen

Denne seksjonen har sørget for at vi får penger, mat og utstyr. Samt via PX gitt oss god anledning til å bli kvitt våre surt opptjente midler.

Betjeningen i to av Norbatts viktigste kontor samlet bak samme skranke. Fra venstre Fenrik Paulsrud (pay), kaptein Mikkelsen (post), kaptein Lunde (pay), fenrik Bredeveien (post) og fenrik Meisal (post). Fra disse kontorene strømmet dollaren ut i strie strømmer for å komme inn som postpakker til Norge litt senere.

NORBATT PX

Her ser du et unikt bilde av gjengen på PX'en.... vi er samlet på samme sted til samme tid! UTROLIG.

Som regel er det fullt kjøør her hos oss og gutta og jentene i Bataljonen spør og graver om det mest utrolige. Som f.eks: har dere slangeskinnstøveletter????? Eh, NEI BEKLAGER.

Men til gjengjeld har vi: kamereaer, sykler, stereoanlegg, klær, sko, undertøy og ikke minst solbriller! Vi kan vel her ved erklære kontigent XXXIV for brillekontigenten.

Uten tvil vil de som har vært hær med oss komme hjem med en del solbriller som vi håper dere får like god bruk for i Norge.

Tilslutt vil vi takke alle folka for et kjempefint halvår/år her i NORBATT AO.

Med hilsen

DAG, MICHAEL, REIDAR OG KARINA.

Radio Norbatt

Elsket og hatet var nok Radio Norbatt og undertegnede i kontingent 34. Radioen formidlet musikk, hilsninger, nyheter, praktisk informasjon, revy, underholdning, konkurranser og sport ut over eteren i Sør-Libanon. Behovet for en lokal radio viste seg gjennom hele kontingenten som en sosial faktor, og ikke minst sin militære betydning når det gjelder å formidle viktig informasjon og beskjeder. Bataljonssjef Eirik Skarland var flittig til å bruke Radio Norbatt, det samme var major Maudal med sine magiske minutter. Nær 50 medarbeidere hadde vi ifra KP A, KP B, og STKP. Det var bare helt utrolig bra! At radioyrket er farlig, oppdaget bursdagsbarnet Kirknes sammen med bataljonsprest Just Salvesen, PIO Erik Wale og kaptein Johansen fra 4-3 HQ. Under programmet «Påskesnøtter», kuppet Sambands-troppen og BMR radioen, og kastet de nevnte personer på glattcella hos MP'en. Kanskje var det fortjent?

8-12 Mai 1995 hadde vi besøk av Barbara Jahn, Kari Slaatsveen, Egil Birkeland og Jorild Eiksund, IRMA 1000, NRK PETRE. De sendte to spesialutgaver av IRMA, live ifra Radio Norbatt. De besøkte posisjoner og livet opp i vår hverdag. Ja de var faktisk superstjerner her nede i Norbatt og NMC i disse mai-dagene. 1000 takk IRMA! Erik Wale og Hans Olav Kirknes takker alle medarbeidere i kontingent 34.

...Radio Norbatt er her...Radio Norbatt er her...Radio Norbatt...Radio Norbatt...

Unge lovende Kirknes?

Wow, glett om IRMA 1000 er operative.

Skitt, vi glemte badedraktene! På besøk hos 4-3 HQ, KP A.

KP KO STABSKOMPANIET

KP KO, Stabskompaniet holder til på Falkehøyden, like nord for landsbyen Ebel El Saqi. Vi seks i kp-staben som har vår arbeidsplass her, gjør vårt ytterste for å holde et høyt servicenivå overfor troppene. Det kimer i telefonene døgnet rundt. Spørsmål vedrørende personell og materiell tar vi oss av. Vi har den beste kaffen i bataljonen, derfor har vi også mange besøkende i løpet av en dag. Her er alle velkommen innom for å slå av en prat, enten det gjelder tjeneste eller ikke.

Sjef, Maj. Ingolf Johnsen

kommer fra Nord-Trøndelag, nærmere bestemt Levanger. Han er en rolig, men bestemt Kp-sjef som ikke har problem med å holde oss andre i ørene. Ved siden av å lese lokalavisa, er sport, spesielt fotball en av hans store lidenskaper.

Nk, Kapt. Erik Farbrot

kan ikke sies å være noe mindre interessert i fotball enn sjefen. Erik er en ekte Oslogutt, og er meget aktiv i idrett. Han flytter ofte på jern, uten egentlig å vite hvorfor. Han er kompaniets utdannings- og ammunisjonsansvarlig.

Adm off, Rittmester

Helge M. Høgh, er kompaniets materiellansvarlig. Han er en rolig og humørfyllt Bergenser, som prøver å holde orden på materiellflyten i kompaniet og Bn-staben. Men den største utfordringen for Rittmesteren, er nok å holde styr på Adm Ass'en.

Adm ass, Fenr. Arnstein Karlsen.

En rolig og behersket postmann fra Voss. Han styrer med forbruksmateriell, reiseregninger, lønn og

gjesteforlegning i tillegg til å gå i veien for Adm off. I likhet med Adm off'en får heller ikke han tid til å trimme så mye som han ønsker.

Kp ass, Fenr. May Britt Nilsen,

kommer fra Mykjåland, og digger Elvis til oss andre's store fortvilelse.

Foruten å holde orden på leave-speilet, er hun ansvarlig for Kp ko's kontordrift. Hun snuser (rundt i AO) så ofte hun kan. Lager god kaffe, men vaflene er nok best.

Skriver, Korp. Terje Johannesen,

kommer fra Oslo, og er Kp ko's data-guru. Hans viktigste oppgave er å assistere Kp ass med driften av kontoret. Han er en reiseglad person som gjerne så at antall leavedager økte betraktelig.

Med dette håper vi at leserne har fått ett lite inntrykk av hva som foregår i Kp ko, Stabskompaniet. Vi takker alle for et godt samarbeid i kontingent 34.

